

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE (tretji senat)
z dne 16. maja 2012

Zadeva F-42/10

Carina Skareby
proti
Evropski komisiji

„Javni uslužbenci — Dolžnost pomoči — Člena 12a in 24 Kadrovskih predpisov — Psihično nasilje nadrejene osebe“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 270 PDEU, ki se za Pogodbo ESAE uporablja na podlagi njenega člena 106a, s katero C. Skareby predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 23. julija 2009, s katero je bila zavrnjena njena prošnja za pomoč pri pritožbi zaradi psihičnega nasilja, in po potrebi razglasitev ničnosti odločbe organa, pristojnega za imenovanja, z dne 19. februarja 2010, s katero je bila zavrnjena njena pritožba.

Odločitev: Tožba se zavrne. Tožeči stranki se poleg plačila njenih stroškov naloži plačilo treh četrtin stroškov Komisije. Komisija nosi četrtino svojih stroškov.

Povzetek

1. *Uradniki — Tožba — Pravni interes — Tožba uradnika, ki je bil domnevno žrtev psihičnega nasilja, zoper zavrnitev prošnje za pomoč — Ohranitev pravnega interesa kljub časovni oddaljenosti dejstev ter neobstoja tveganja ponovitve in odškodninskega zahtevka (Kadrovski predpisi za uradnike, člen 91)*

2. *Uradniki — Disciplinska ureditev — Preiskava pred uvedbo disciplinskega postopka — Diskrecijska pravica uprave — Obseg (Kadrovski predpisi za uradnike, Priloga IX)*

3. *Uradniki — Psihično nasilje — Pojem — Ravnanje, namenjeno diskreditiranju zadevne osebe ali poslabšanju njenih delovnih razmer — Zahteva po ponavljajočem se ravnanju — Zahteva po namernosti ravnanja — Obseg — Neobstoj zahteve po zlonamernosti nadlegovalca (Kadrovski predpisi za uradnike, člen 12a(3))*

4. *Uradniki — Odločba, ki posega v položaj — Obveznost obrazložitve — Obseg — Pomanjkljiva obrazložitve — Popravek med sodnim postopkom — Pogoji (Kadrovski predpisi za uradnike, člen 25, drugi odstavek)*

1. Pri tako resnem vprašanju, kot je psihično nasilje, je treba dopustiti, da uradnik, ki zatrjuje, da je žrtev psihičnega nasilja, in ki sodno izpodbija zavrnitev institucije, da bi vsebinsko preučila prošnjo za pomoč, načeloma ohrani legitimni interes, ki ga sodna praksa nalaga kot pogoj za dopustnost tožbe,

čeprav ne zahteva povračila škode, ki naj bi izhajala iz zatrjevanega psihičnega nasilja, niti uvedbe disciplinskega postopka zoper domnevnega povzročitelja nasilja in čeprav se za nasilje šteje, da je prenehalo pred več leti.

Taka rešitev je potrebna predvsem zaradi resnosti psihičnega nasilja, ki ima lahko izjemno škodljive učinke na zdravstveno stanje žrtve. Član osebja, ki trdi, da je žrtev psihičnega nasilja, ohrani pravni interes ne glede na to, ali se tako nasilje nadaljuje oziroma ali zadevni uradnik ali uslužbenec vložiti ali namerava vložiti ali celo ima samo pravico vložiti druge zahtevke, zlasti odškodninske, v zvezi s psihičnim nasiljem. Že samo morebitno priznanje uprave, da se izvaja psihično nasilje, lahko blagodejno vpliva na ozdravitev nadlegovane osebe v terapevtskem procesu.

(Glej točke 29, 31 in 32.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence: 30. november 2009, Wenig proti Komisiji, F-80/08, točka 35.

2. Uprava ima široko diskrecijsko pravico, kar zadeva izvajanje upravnih preiskav, ki so ji zaupane. Ker so viri uprave omejeni, mora spise, ki so ji predloženi, preiskati sorazmerno, predvsem tako, da lahko vsaki zadevi nameni pravičen delež časa, ki ga ima na voljo. Poleg tega ima uprava tudi široko polje proste presoje za oceno kakovosti in koristnosti sodelovanja prič.

(Glej točko 38.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence: 13. januar 2010, A in G proti Komisiji, F-124/05 in F-96/06, točka 173.

3. V členu 12a(3) Kadrovskih predpisov nikakor ni določeno, da je zlonamernost domnevnega nadlegovalca nujna, da se ravnanje opredeli kot psihično nasilje. V tej določbi je namreč psihično nasilje opredeljeno kot „neprimerno ravnanje“, za dokaz katerega se zahteva izpolnjevanje dveh kumulativnih pogojev. Prvi pogoj se nanaša na obstoj fizičnega vedenja, govornega ali pisanega jezika, gest ali drugih dejanj, ki „traja[jo], se ponavlja[jo] ali [so] sistematičn[i]“ in „namern[i]“. Drugi pogoj, ki je od prvega ločen z veznikom „in“, zahteva, da je posledica tega fizičnega vedenja, govornega ali pisanega jezika, gest ali drugih dejanj, da „razvrednoti osebnost, dostojanstvo ali fizično ali psihološko integriteto katere koli osebe“. Ker se pridevnik „nameren“ nanaša na prvi, ne pa na drugi pogoj, je iz tega mogoče sklepati dvoje. Po eni strani morajo biti fizično vedenje, govornega ali pisanega jezika, geste ali druga dejanja iz člena 12a(3) Kadrovskih predpisov namerni, kar s področja uporabe te določbe izključuje dejanja, ki bi se zgodila naključno. Po drugi strani se ne zahteva, da se to fizično vedenje, govornega ali pisanega jezika, geste ali druga dejanja storijo z namenom razvrednotiti osebnost, dostojanstvo ali fizično ali psihološko integriteto katere koli osebe. Povedano drugače, psihično nasilje v smislu člena 12a(3) Kadrovskih predpisov lahko obstaja, ne da bi nadlegovalec nameraval s svojimi dejanji diskreditirati žrtev ali namerno poslabšati njene delovne razmere. Zadostuje, da so njegova dejanja, ker so bila storjena namerno, objektivno imela take posledice.

V zvezi s tem so morala zadevna dejanja, da bi bila opredeljena kot psihično nasilje, objektivno imeti posledice, ki so vključevale diskreditiranje žrtve ali poslabšanje njenih delovnih razmer. Ker morajo biti zadevna dejanja na podlagi člena 12a(3) Kadrovskih predpisov neprimerna, iz tega izhaja, da je

opredelitev nadlegovanja pogojena s tem, da je mogoče ugotoviti zadostno objektivno resničnost nadlegovanja v tem smislu, da bi ga običajno občutljiv nepristranski in razumen opazovalec v enakem položaju štel za pretirano in graje vredno.

(Glej točki 63 in 65.)

Napotitev na:

Sodišče za uslužbence: 9. marec 2010, N proti Parlamentu, F-26/09, točka 72.

4. Ni nujno, da so v obrazložitvi podrobno navedeni vsi upoštevni dejanski in pravni elementi, saj je treba vprašanje, ali obrazložitev izpolnjuje zahteve iz člena 25, drugi odstavek, Kadrovskih predpisov, presoјati ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegovo sobesedilo in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje.

Poleg tega je začetno nezadostnost obrazložitve mogoče popraviti z dodatnimi pojasnili tudi med postopkom, če je zadevna stranka pred vložitvijo tožbe že imela na voljo informacije, ki pomenijo začetek obrazložitve.

(Glej točki 74 in 75.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: 15. september 2005, Casini proti Komisiji, T-132/03, točka 36; 11. december 2007, Sack proti Komisiji, T-66/05, točka 65;

Sodišče za uslužbence: 1. december 2010, Gagalis proti Svetu, F-89/09, točka 67; 13. september 2011, Nastvogel proti Svetu, F-4/10, točka 66.